

Dumnezeu în toate

Nu există nimic lipsit de sens în viața noastră!

Versete călăuzitoare: Cartea Iona

Introducere

Obiceiul de a-L vedea pe Dumnezeu în toate lucrurile îl poate ajuta pe credincios așa cum nimic altceva nu poate să-l ajute să îndure încercările de pe calea sa. Nu există niciun eveniment, oricât de nesemnificativ ar părea, care să nu poată fi privit ca un mesager al lui Dumnezeu, dacă doar urechea este capabilă să audă și mintea suficient de spirituală pentru a înțelege mesajul său.

Dacă pierdem din vedere acest adevăr, viața devine o monotonie plictisitoare în care nu există nimic altceva decât circumstanțele care se repetă mereu ale vieții de zi cu zi. Dar dacă suntem atenți, putem vedea mâna Tatălui atât în cele mai mici, cât și în cele mai importante circumstanțe, urme ale prezenței lui Dumnezeu care ne trezesc cel mai profund interes pentru istoria fiecărei zile.

Cartea lui Iona ilustrează acest adevăr într-un mod foarte remarcabil. Acolo învățăm să înțelegem că nimic nu este nesemnificativ pentru creștin. În cele mai obișnuite lucruri și în cele mai simple circumstanțe din acea istorisire vedem intervenția specială a lui Dumnezeu. Nu este necesar să intrăm în semnificația profundă a cărții Iona pentru a recunoaște acest adevăr. Trebuie doar să observăm o singură expresie care apare mereu în ea: „DOMNUL a poruncit”.

Furtuna

În primul capitol ni se spune că Domnul a aruncat o mare furtună pe mare. În ea, urechea profetului ar fi putut auzi vocea Sa solemnă și gravă, dacă ar fi fost atentă. Numai Iona avea nevoie să fie instruit și numai pentru el a fost trimis acest mesager. Marinarii păgâni se confruntaseră fără îndoială cu furtuni de multe ori înainte; aceasta făcea parte din trăirea lor obișnuită. Dar pentru o persoană din corabie era ceva deosebit și extraordinar, chiar dacă dormea în cala inferioară. Marinarii au încercat în zadar să se lupte cu furtuna; nimic nu putea ajuta până când mesagerul Domnului nu a ajuns la urechea la care fusese trimis.

Peștele cel mare

Dacă urmărim puțin mai departe istoria lui Iona, găsim noi motive să spunem: Dumnezeu prezent în toate lucrurile! Iona a ajuns în circumstanțe noi, dar nu unele în care mesagerii lui Dumnezeu să nu mai poată ajunge la el. Credinciosul nu se va afla niciodată într-o situație în care vocea Tatălui să nu poată ajunge la urechea sa sau în care mâna lui Dumnezeu să nu poată deveni vizibilă pentru el. În toate lucrurile, el putea să recunoască vocea și mâna lui Dumnezeu. Când Iona a fost aruncat în mare, „DOMNUL pregătise un pește mare”. Aici vedem din nou că nimic nu este lipsit de semnificație pentru un copil al lui Dumnezeu. Un pește mare nu era ceva neobișnuit, pentru că sunt mulți în mare. Dar Domnul a pregătit unul special pentru Iona, pentru ca acesta să poată deveni un mesager al lui Dumnezeu pentru sufletul său.

Copacul miraculos

În capitolul 4, îl vedem pe profet stând morocănos și nerăbdător în estul orașului Ninive. El este abătut pentru că Domnul nu a distrus încă orașul și Îl roagă să îi ia sufletul. El părea să fi uitat adevărurile pe care le învățase în cele trei zile în care fusese în adâncuri. Prin urmare, Dumnezeu a trebuit să-i trimită un nou mesager: „Și Domnul Dumnezeu a pregătit o plantă” (ebraică: *chicaion* - probabil planta de ricin). În acele regiuni, cu siguranță nu era nimic neobișnuit în legătură cu un astfel de arbust. Este posibil ca mulți să fi văzut sute de astfel de arbuști și să fi găsit umbră printre ei, fără să găsească nimic special la ei. Dar „ricinul” lui Iona fusese așezat acolo de mâna lui Dumnezeu și forma o verigă în lanțul important de circumstanțe prin care profetul trebuia să treacă conform înțelepciunii lui Dumnezeu. Acest „ricin” de aici, deși foarte diferit de marele pește, era, de asemenea, un mesager al lui Dumnezeu pentru sufletul său. „Iona s-a bucurat de acea plantă cu mare bucurie”. El dorise anterior să moară, dar dorința sa era mai degrabă rezultatul nerăbdării și resentimentului decât o dorință sfântă de a muri și de a se odihni pentru totdeauna. Și în cazul nostru, adesea suferința prezentului, mai degrabă decât fericirea viitorului, este cea care trezește în noi dorința de a pleca. Uneori avem dorința de a fi eliberați de presiunile prezentului. Dar atunci când această presiune încetează, încetează și dorința. Dacă tânjim cu adevărat după venirea Domnului și după prezența Sa binecuvântată în glorie, circumstanțele externe nu pot schimba aceasta. Dorința noastră de a pleca este atunci la fel de mare în zilele de soare și odihnă ca și în zilele de apăsare și îngrijorare.

Când Iona stătea la umbra arbustului, nu se gândea la plecare, iar bucuria sa extraordinară pentru „ricin” dovedea cât de mult avea nevoie de mesagerii speciali ai Domnului. Aceștia au dezvăluit adevărata stare a sufletului său, atunci când a rostit cuvintele: „Mai bine este pentru mine să mor decât să trăiesc!”

Domnul poate transforma un arbust într-un instrument prin care sunt dezvăluite tainele inimii umane. Într-adevăr, creștinul poate spune: Dumnezeu este în toate împrejurările mele. El aude vocea lui Dumnezeu în furia furtunii și vede mâna Domnului chiar și în ofilirea liniștită a arbustului.

Viermele

Dar, așa cum am spus, „ricinul” era doar o verigă din lanț. Citim mai departe: „Dumnezeu a pregătit un vierme”. Acest vierme neînsemnat a fost un mesager al lui Dumnezeu la fel de serios ca „vântul tare” sau „peștele mare”. Un vierme, folosit de Dumnezeu, poate face minuni: Arbustul lui Iona s-a uscat și i-a dat prima lecție. Desigur, acest vierme era un mesager neînsemnat, care nu și-a putut îndeplini misiunea decât în legătură cu ceilalți, dar aceasta nu face decât să evidențieze și mai mult măreția și înțelepciunea Tatălui nostru. Fie că El pregătește un vierme sau trimite un vânt tare de furtună, El le poate folosi pe amândouă, oricât de diferite ar fi în natura lor, pentru scopurile Sale mărețe. Simțul spiritual Îl vede pe Dumnezeu în toate lucrurile. Furtuna, peștele mare, ricinul și viermele sunt toate instrumente în mâna Lui. Atât cel mai neînsemnat, cât și cel mai remarcabil mesager al lui Dumnezeu promovează scopurile Sale. Cine ar fi crezut că un vierme mic și un vânt înăbușitor din est s-ar putea uni pentru a face o lucrare a lui Dumnezeu? Dar asta este ceea ce s-a întâmplat. Mare și mic sunt doar concepte comune printre noi, oamenii. Dumnezeu poate număra mulțimea de stele și, în același timp, să ia notă de o vrabie care cade pe pământ. El face din furtuna urlătoare pregătitorul drumului Său și dintr-o inimă frântă locuința Sa. Nimic nu este mare sau mic pentru Dumnezeu.

Nimic nu este lipsit de sens în viața noastră

Prin urmare, credinciosul nu trebuie să privească nimic ca fiind nesemnificativ, deoarece Dumnezeu este în toate lucrurile. El poate fi pus în aceleași circumstanțe și se poate confrunța cu aceleași încercări ca alți oameni, dar el nu trebuie să le interpreteze după aceleași principii. El ar trebui să audă vocea lui Dumnezeu în cele mai obișnuite, precum și în cele mai importante experiențe ale zilei și să le recunoască drept mesagerii Săi.

Diavolul vrea să-i răpească credinciosului mângâierea produsă de acest gând și să-l facă să creadă că nu există nimic deosebit în circumstanțele sale zilnice; că totul se întâmplă și altora. Dar noi nu trebuie să-l ascultăm și trebuie să imprimăm adevărul proaspăt în conștiința noastră în fiecare dimineață, înainte de a ne începe rutina zilnică: *Dumnezeu este în toate lucrurile*. Soarele, care strălucește maiestuos pe cer, și viermele, care se târăște de-a lungul drumului, sunt amândoi creați de Dumnezeu și pot juca un rol în îndeplinirea scopurilor Sale de nepătruns.

Singurul Om de pe acest pământ, care a rămas întotdeauna conștient de acest adevăr prețios și important, era Domnul nostru Isus. El a văzut mâna Tatălui în toate lucrurile. Aceasta a fost evident mai ales în zilele celor mai adânci suferințe ale Sale. Cu cuvintele memorabile „Paharul pe care Mi l-a dat Tatăl, să nu-l beau?”, El și-a exprimat convingerea: *Dumnezeu este în toate lucrurile*.

Deseori ne dorim să ne putem urma drumul fără încercări și dificultăți. Dar ce pierdere ar fi pentru noi dacă această dorință s-ar împlini! Prezența Domnului nu este niciodată atât de frumoasă și de înviorătoare ca în vremuri de necaz și de suferință.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/gott-in-allen-dingen-a445.html>

Titlul original: „Gott in allen Dingen”
din *Halte fest*, vol. 1, 1958, pag. 353-357.
Cu amabilitatea Editurii Beröa-Verlag, Zurich.